

SELMECBÁNYAI HIRADÓ

13-25 **VEGYES TARTALMU HETILAP**
SELMEC- ÉS BÉLABANYA SZ. KIR. VÁROS HIVATALOS ÉRTESSÍTŐJE.

Egy évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

Hirdetések megállapodás szerint számítanak.

— Nyitlitter díja soronként 20 fillér. —

Felolós szerkesztő és lapfajdosnos:

KUTI ISTVÁN

Az expediciót s hirdetésekkel illető reklamációk a lapkezéző

Joerges Ágost özvegye és fia

cégrez intézendők, hova az összes pénzküldemények is küldendők.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Vihnye fürdőri.

Vihnye fürdő mikénti értékesítésének kérdését aktuálissá teszi a Beck Mosin budapesti lakos részéről benyújtott haszonbérleti ajánlat.

Ezen ajánlattal már a legközelebbi közzgyűlés fog érdemlegesen foglalkozni és éppen ezért nem tartjuk feleslegesnek azt a nagy közönséggel is ismertetni.

Az ajánlat szövege szerint ez:

Selmecbánya város tulajdonát képező Vihnye fürdőt tartozékaival együtt bérbevenni szándékozzván, az erre vonatkozó ajánlatomat a következőkben teszem meg.

1. A bérlet időtartama 35 évben állapításuk meg.

2. Bérösszegként fizetek:

a) az első	5 évre évenkénti 12.000 kor-t
b) » ezt követő 5 »	» 14.000 »
c) » » » 5 »	» 17.000 »
d) » » » 5 »	» 18.000 »
e) » » » 5 »	» 19.000 »
f) » » » 5 »	» 20.000 »

3. A régi épület a város által átalakítandó; abban hidegviz gyógyintézet, szénsavas fürdők létesítendőek és korszerűen berendezendőek, a szegény fürdőház újból előállítandó; ezenkívül pedig 50—60 kényelmes és tágas szoba hozzáépítendő.

A szobák teljesen korszerű, kényelmes és csinos berendezéssel látandók el.

A régi épületnek ekként való átalakításával és felszerelésével járult tényleges kiadásoknak 5 % -os kamatait a bérletidő egész tartama alatt a megállapított bérösszegek kivül évenként fizetni hajlandó vagyok.

4. Biztosítandó részemre a jog, hogy a város tulajdonát képező telken egy száz vendégszobát, termet és mellékhelyiségeket magában foglaló épületet emelhessek és butorozhassak be azon feltétel alatt:

a) hogy emez épület és tartozékainak előállítási tőkét évenként 1.5 % -al törlesztthessem.

b) hogy a város kötelezettséget vállaljon az iránt, hogy a bérletidő lejártával még fennmaradó ezen épületet és tartozékait terhelő hátralékos adósságot magára vállalja,

c) hogy a szükség esetén kivánságomra szavatosságot vállaljon a létesítendő épület és tartozékainak előállítására szükséges összegek erejéig.

Amennyiben a város maga állítaná fel az új épületet, kötelezem magamat a bérösszegek kivül az ezen épületre és berendezésére fordított összegek után 5 % -os kamatot fizetni, annak 1.5 % -át évenként a bérletidő egész tartamára meg-
téríteni.

Biztosításuk nekem hasonló alapon a fürdő látogatottságának emelkedésével további épületek létesítése is.

5. Az állami és községi adókat felerészben én, felerészben pedig a város viseli.

6. A város jogot ad nekem ahhoz, hogy a szerződés alapján a bérlemény gyakorlása és ki-

használása céljából részvénytársaságot alakíthassak és ez esetben a bérleti szerződés a részvénytársaságra ruháztassék át.

7. A bérösszeg minden év szeptember havának 1-ső napján fizetendő le. Ugyanekkor fizetnek a kamatok és amortizációk.

8. Óvadékként 20,000 értékű papírt ajánlok fel. A részletkérdések szóbeli tárgyalások alapján lesznek megállapítandók.

Ajánlatom megtétele alkalmával szükségesnek tartom megemlíteni, hogy éveken keresztül a külföldi fürdők berendezését tanulmányoztam és a tanulmányok eredménye lón az, hogy a balneológiai lapokat megalapítottam, és ezelőtt három évvel Bártfa gyógyfürdőnek igazgatói vezetését átvettem és a fürdőt az elmúlt három év folyamán fokozatosan annyira emeltem, hogy ma a világfürdők rangjába sorozható.

Az e téren szerzett tapasztalataimat magam kívánom hasznosítani és bár terhesnek állok a feladatot, amelyre ezuttal vállalkozom, mindazonáltal ismervén magat a fürdőtelepet nem zárkozhatom el abbéli meggyőződésém elől, hogy szakavatott vezetésem mellett felvirágzásra juttathatom.

Bár mennyire is legyen valaki azon meggyőződéstől vezérelve, hogy Vihnye fürdőt, e nagy értékű jószágunkat jobb volna bérbeadni, mint házikezelés útján értékesíteni, ezt a bérleti ajánlatot senki, de senki, aki városunk javát igazán szívén hordja, elfogadni nem fogja.

Kibékülés.

A tribünt már teljesen elleppte az érdeklődő közönség s kivánságom leste a csónakok indulását. A sziget felső végénél előszökelt az indulás jelzésére és a felgyüleltre hivatott motoros hajó. Az evezős atleták izgatottan várták a jelalást; barna, puszta karjaikban önkéntelenül rándultak meg az izmok, egy-egy elszalajtott fütyre.

Az első jelt megadták. Egy sorba helyezkedtek az evezősök s mikor a haamadik jel is elhangzott, nagy, tajtékzó habot verve csattogtak az evezők. Az öreg Duna sárgás vízén sebesen siklottak a cél felé, a karscsú alkotmányok.

Nyugtalan mozgás támadt a nézőtéren. A partonállók mindegyike saját szemével vágyván meggyőződni az eredményről, a kórlatot végig elfoglalták s a később érkezettek csak az előtűk állók feje közt figyelhették a történeteket.

Különös az ember!

Rá nézve teljesen idegen, legnagyobbbrészt hiúságukat kielégítő vágyaiknak legent tevő ifjaknak egy darab fémkarika, avagy legjobb esetben egy-egy emléktárgyért vívott küzdelme izgatottá

s határtalan lelkesültté teszi. Még, ha nincs is azok között pártfogoltja, akinek sikere, ha nem is anyagiilag, legalább erkölcsileg közelebből érdekelne, — önkéntelenül oda kiált egy rajtát vagy szorítsd-ot.

Hogy az melyiknek szolt? azt maga sem tudja. Valószínűleg annak a sárga selyem ingesnek, aki már-már elérte a legelőül haladó pirosat. Gyarlóságánál fogva az ember rendezen az erősebb, a biztos győző pártjára áll.

Réczey Zoltán egykedvűen figyeli a mellette álló Ilonkájá arcát, melyre a lelkesedés — amit az izmos, barna arcu fiuk erős küzdelme ébreszt fel benne — festői pír varázsol.

Zoltánt nem érdekli most e verseny. Pedig csak egy idő óta hagyta félbe ő is a sportok különféle nemeit, melyeket nagy virtussal, sőt mértékentlenül fűzött; elhagyta a sportoló társaságokat, mert mindent pótol — az imádoztójával együtt-lehetés.

Most egyéb dolgok foglalkoztatják agyát. Gondolatai ezelőtt egy héttel lefolyt majálison kalandoznak, melyen Ilonka oly mélyen megbántotta. Azóta szüntelenül nyugtalan lelkiülete vigaszt keres, de azt csak egy valakitől nyerhet. S azt a valakit nagyon távol éri magától, pedig az ő kiprult arcán nyugszik most is tekintete, fodros ruháját érinti, mellette áll.

Vigan, az együttlét édes örömeivel mentek

ki akkor a majálisra, a nagy park közepén álló, kastélyszerű vígadóba. A nagyteremből kihallatszott már a kezdő tánc zenéje. Zoltánék is hamarosan a táncolók közé vegyültek. Mióta szívük érzelmeit egyhásmnak kitárták, először táncoltak együtt — érthető gyönyörrel. Amikor a csárdás fordulójánál Ilonka pici lábai alig érték a parkettet s karscsú teste Zoltán karjára nehezedett, Zoltánt különös, jóleső, a szerelmes ember szívében fogamzó érzés fogta el.

Majdnem minden táncot együtt táncoltak, míg a klarinétos szünórai jelzésére kiprult arccal a szomszéd terembe tértek át, ahol már a gondos papák és mamák lefoglalták egy-egy terített asztalt.

Rendezen a szünóra képezi a táncestélyek fordulóját. A feszes, szabályoknak hódoló estét a szünóra után, a pezsgőzés s egy némely szívekre mélyen ható cigányzene a táncolókat felvillanyozza — vidám jókedv váltja fel; avagy viszont a szilaj kedélyt a szünóra unalmas hosszúsága oszlatja el.

Zoltánra az ily körülmények nem voltak hatással. Kedélye mégis megváltozott. A sors maliciája megirigyelte boldogságát s elküldte eszközt, Ligeti Aladárt, hogy azt eloszlassa.

Ligeti, aki jóllehet nem részesült a hívás megtiszteltetésében, Ilonka mellett foglalt helyet, akinek balján Zoltán ült. Zoltán arcát Ligeti ömlengős udvarlásaira, melyeket Ilonka látszólag

Hiszen ez az ajánlat oly csekély jövedelmet nyújtana, amely a kívánt beruházásokkal és egyéb terhekkel szemben számba sem jöhet.

Maradjunk még egyelőre a réginél.

A város a házi kezelés mellett eddig mit sem veszített, sőt nagy arányban fejlesztette a fűrdőt és annak régi jó hirtvevé helyre állította.

Különösen tekintettel a mai általánosán áldatlan viszonyokra, a város — ha csak lehet — mit se adjon ki a kezéből. Hiszen jövőbeli önállóságának, hogy úgy mondjuk, autonómiájának a vagyoni állapot és azzal való öntrendelkezési jog fog csakis némi biztosítékokat nyújtani.

Ha majd — amit hogy Isten adja — kedvezőbb viszonyok közé jövünk, akkor beszélhetünk komolyan Vihnye fűrdőnek jövedelmező bérbeadásáról, esetleg jó árban eladásáról.

Addig nem.

Ezt a bérleti ajánlatot pedig elfogadjunk semmi körülmények között nem lehet, nem szabad.

Ezt az ajánlatot a közgyűlésnek egyhangulag el kell utasítania.

A kir. kath. nagygyimnázium.

Szép, lélekemelő volt március Idusa Selmecebányán mindenkor, de az idén komolyságban bensőségekben és az általános ünneplésben talán minden eddigi Idust fölülmúlt. A csendörök és a kirendelt katonaság intervallása s az egész közönség kivonulása főszélesen jellemezték a nagy napot. Részt vett itt mindenki — csak a kართალი nem. Ez az igaz, eltagadhatatlan fakermérője az igazságnak, melynek győznie kell. De nem szándékom az «Aula» hatalmas íveit megkérdeni az érzés mélységéről, melyre ott az ifjú lelkesedés, a harcra és minden áldozatra való készség szent esküt tett; nem szándékom leírni azt a nagyarányú szép ünnepélyt, melyben az ág. evang. liceum részesített. Bevonulok a magyar kegyesrendi ósrégi társáiba, ahol március Idusán

szívesen fogadott, haragos pír öntötte el. A kérdésekre a nagy hőséget okolta. Igen, belső hőség volt az.

Hogy mi okozhatta azt, hogy Ligetinek csak jelenléte is teljesen megváltoztatta Zoltán hangulatát, arra csak a szív válaszolhat. Bár gyakran találkoztak már, mindössze alig váltottak egy-két szót, alig ismerték egymást. Nem volt az ellen-szervén külsőleg látható ok.

A féltékenyen s igazán szerető szívnek elegendő egy célt tévesztett pillantás, hogy az indulat örvényébe sodorja gazdját.

Zoltánnak is ily szíve volt, neki is elég volt Ilonkájának egy pillantása, melyben megmondatlanul egy szál rózsáért részesítette Ligetit. Ez tette gyűlölté.

Megváltásként hangzott fel a csárdás zenéje. Récezy Ilonkával foglalkozott a szupéra s megkönnyebbülve tüntek el a táncolók között.

Az irigy démon, ha valakire kitérjesztí szárnyát, nem hagyja azt oly könnyen tovarebbenni, hanem maradssa, míg lehetetlel érez áldozatában.

Zoltánék alig táncoltak együtt egy kis ideig, elvettve minden hétköznapi bűt, bajt, — hisz az édes együttlélt elfoszlalt minden rossz érzemény s keserűséget — Ligeti elkörté lonkát. Zoltán zavartan, öntudatlanul odaadta, Ilonka pedig egyszerűen táncost cserélt.

Récezy a legközelebbi ajtón eltűnt. Csak jó

egy kis lelkes csapat még lelkesebb vezérekkel mindnyájanuk könnyei közt harsogja a feledhetetlen szót: „Előre!!!”

Elmúlt a szomorú nap s «mi részen állunk», ámde e szó nem hagy nyugtot, előre kell vinnünk gimnáziumunk ügyét, ahol oly lelkesen tudnak előre menni.

Sok szó esett már gimnáziumunk kibővítéséről, lelkesen is felkarolták ez ügyet és még sincs eredmény. Jártak küldöttségek; felírtak mindenfelé; ígéretet is kaptunk sokat, különösen mikor szükség volt ránk s eredmény megint csak — semmi.

Mi oka lehet ennek? A sok közül, azt hiszem, nagy része van benne az állhatatlanságnak, mert a lelkesedés mihamar kialszik s így a kis eredmény feledésbe megy. Kezdehetjük újra. De ha újra kezdjük, akkor föltétlenül szükséges a kitartás. Lám! ha a kitartás nem hiányzott volna, akkor a b. e. Simor-féle elvetelt alapítványból már régen meg van a kiegészítés.

No de nem kell itt siránkoznunk, hanem tenni. A helyzet megváltozott. Nincs manap senki e városban, aki be nem látná, hogy a bányászat hanyatlásával más eszközökről kell gondoskodni, melyek a város fölvirágztatását a kultur intézmények behozatalával kezdji. Nálunk nem is kell kezdeni, hanem csak folytatni. Mert bármit is mondanak, részemről helyesebbnek és könnyebbnek tartom, hogy a meglévő jó fejlesztessék mint egy bizonytalan új dolog létesíttessék.

Pedig ami gimnáziumunk jó. Lelkes igazgató áll az élén, komoly és képesített tanárai vannak, működésük szép eredményéről már is meggyőződünk s a mi fő, ők maguk is a kiegészítést célszerűnek, szükségesnek és eredményesnek ismerik el, sőt készek a város és a tanügy érdekében teljesen kezünkre járnunk. Mi szükségesek tehát? Összetartó, állhatatos együtt működés, s az eredmény meglész.

Most azonban kiki kérdezhetné, miként lehet ezt kezdeni és végrehajtani? Szerény véleményem az, hogy mivel minden más próbálkozás eredményre nem vezetett, kezdjük meg a társadalmi akciót; vonjuk be lelkes hölgyeinket, álljon be kéregetőnek minden ügybaront s ha csak némi összeget tudunk összehozni, akkor az illetékes tényezők nem tudnak elzárkózni ügyünk pártolásától. Valamivel nekünk kell előállanunk s mintegy kényszerítünk oda fenn, hogy komoly törekvésünk méltánylásban részesüljön.

lelle vezette. Nem akarta lehangoztatását észrevétni; nem gondolt arra, hogy éppen eltűnésével adja annak legjobban jelt.

A parkba került.

Már pitymallott. A rigók s pacsirták kedves énekükkel üdvözölték az évszázados hársfák mögött előbűtő napot. Az égbolt másik tévén a fogyó hold halványodó vége lassan lejtűn a távoli hegyek mögött. Az egész ligetet elárasztotta a jácintok és ákácvirágok bűvös illata.

Nem válik-e minden lélek a természet imádjává ily májusi reggelén?

Vannak, akik néha nem. Így van most Zoltán is. A madárcsicsérgés, a kábító virágillat, a fák lombjai közt átverődő napsugarak mind nincsenek rá hatással, hanem tovább üldözi őt valami kínzó érzés a tekervényes, kavicsos utakon. A nála maradt legyezőt erősen szorongatja kebléhez: hiszen ez az Ó kezében volt, az Ó arcára hajtotta a jóleső szellőt!

Igy elmerengve az egyik kanyargós uton a Vigadó elé került. Az ablakokon át kihallatszott a zene. Feltekintett. Láthatta a tovasurranó párokat.

Tovább innen, tovább! Még sincs vége!?

Átgondolta ismeretségük egész fonálát. Mint rövidszoknyás kis leányt, kibontott aranyoszeke hajjal látta meg először lonkát egy nyaraló parkjában, ahol egész délutánt együtt játszadozva töltötték el. Akkor tartós barátság, szeretet szövődött

S a mint kell reménylenünk, hogy jobb jövő fogunk megélni, úgy szomorú napjaink nemes munkáját megfogják jutalmazni azok, kikkel együtt küzdünk haladni vágyó édes magyar hazánkért. Előre!!!

Hlavathy József.

József kir. Herceg Szanatórium.

A tudóveszes betegek gyógyítására alakult egyesület, gyors tempóval halad nemes célja felé, mert már nemcsak a városok jószívű közönsége, hanem a középiskolák tanári kara is jóleső melegséggel lépett akcióba. Budapestben az egyesület hölgy bizottsága, a múlt ősszel ülésre jött össze, hogy egy nagyszabású jövedelmező estély rendezését megbeszéle. A vallás és közoktatásügyi minisztériummal a gyűlésen szívesek voltak részt venni: *Beszérelő* Viktor min. tanácsos, a színi ügyek főnöke és *Máder* Rezső operai igazgató. A terv az operában rendezendő estély volt, mely fényesen sikerült, mert dacára az erősen felemelt helyáraknak, oly látogatott volt, hogy az egyesület embermentő alapját 7140 koronával gyarapította.

Kassán, Rákóczy városában, nyaralóval indult meg a szanatórium ügye. Az alakuló ülés február 11-én volt, *Takács* Menyhért dr. pápai prélátus, jászvárosi prépost elnökölte alatt, *Münster* Tivadárné társelnök és *Zichy* Károlyné grófné alelnök részvételével. Az alakuló ülés az egyesület fenséges vendégek: Augustza főhercegnasszonyt táviratilag üdvözölte, amit Őszintén távirati uton megköszönt.

A kassai bizottság serény működéséről azzal adott életjelt, hogy 1200 koronát már fel is küldött a központi pénztárhoz és hogy *Takács* Menyhért lelkes hívására a meleg emberbaráti érzésű promontrei rendnek összes 36 tagja lépett be tagul az egyesületbe.

Orosházán január 13-án folyt le a szanatórium thea-estélye, mely az egész intelligencia közreműködésével fényesen sikerült és a szanatórium pénztárába 626 koronát juttatott.

Orsován az egyesület választmánya január 25-én ülést tartott, melyen a tagok majdnem kivétel nélkül részt vettek. A gyűlés folyamán előterjesztett pénztári jelentés szerint az egyesületnek alig felévi fennállása óta, 1650 korona 23 fillér bevétele volt, melyből 1500 korona a központba küldetett.

Halmiban, Vargha Gyuláné szanatóriumi

közűk. Azóta Ilonka — nagy lánnyá, Zoltán — emberré s barátságuk — szerelemmé fejlődött.

Semmi sem zavarta meg ártatlan viszonyukat. Zoltán igekezett mindenben kedvére járni Ilonkájának; hogy kegyét megnyerje, neki tetsző pályát cserélt s a legutóbbi hűsvét óta, amikor megváltak egymásnak őszinte érzelmeiket, legkedvesebb szórakozásuk volt a jövő alakulatainak tervezése.

Ligeti valami tánciskolai ismeretség révén bottolt közibűk, e jó, szeretetteljes viszonyt megzavari.

A női szív pedig nem oly tökéletes teremtmény, hogy holmi hízog bókölások, legalább egy kis időre, el ne tántorítsák.

Végre elémultak a hegedűk. A terem kirtűlt s a tornác megtelt a majlisról hazatérőkkel. Egy rendező felkereste Récezyt, közölvén, hogy lonkák már indulnak. Zoltán hozzájuk csatlakozott. Ilonka közönyös kérdezte eltűnésének okát, pedig jól tudhatta azt.

— Nem vagyok hozzászokva a sok táncoláshoz, szükségét érzem a friss levegőnek. Kérem a karját.

Szólanul érték haza.

Az elválnálál közölték Zoltánna, hogy a jövő heti evezős versenyre elmennek s őt is szívesen látják társaságukban.

Elváltak.

bizottsági elnök kezdeményezésére, február 3-án hangversenynek egybekötött táncmulatságot rendeztek. A kiválóan sikerült mulatság 208 korona 75 fillért jövedelmezett a »Sanatoriumi Egyesület«-nek.

Losoncon, az egyesület 179 tagja március 11-én délután 3 órakor gyűlekezett össze a város-háza tanácstermében, a helyi sanatoriumi bizottság megalakulása végett.

Kiskunmajsán, a sanatoriumi bizottság január 6-án rendkívül sikerült táncmulatságot tartott.

Rutkán, február 1-én a turócmegyei hölgy bizottság hangversenynek egybekötött táncmulatságot rendezett, melyre **Berez** Gyula tanfelügyelőnek a zsolnai kamaratársaság urí tagjait sikerült megnyerni.

A **hitelszövetkezetek** akciójának sikerült 352 korona 64 fillért gyűjteni. Az adakozások most is javában folynak.

Nován Mayer Istvánné igazgatósági tag lelkés kezdesére társasvacsera és táncmulatság volt, február 10-én. Az ételek adakozásokból gyűltek össze és az ezért befolyt jövedelmet az egyesület javára fordították.

Rákospalotán az egyesület hölgy bizottsága folyó hó 15-én Vagner Manóné elnök elnöklelet alatt válaszmányi ülést tartott, melyen bejelentett, hogy **Szabó** Ferenc dr. és **Székelly** Dezső dr. orvosok népszerű felolvasások tartására vállalkoztak.

Veszprémben február 1-én sanatoriumi közvacsera volt, mely igen fényes érkölesi és anyagi sikerrel végződött. Anyai bájos asszonyt és szép leányt rég látott a vármegyéhez nagyterme. Az estély tiszta jövedelme 1703 korona és 01 fillér volt.

Szamosújvárt. A sanatoriumi szamosújvári bizottsága február 10-én kaliko-bált rendezett, mely fényes anyagi és érkölesi sikerrel járt. A **szevaszentgyörgyi** állami tanítóképző intézet március 10-én nagyszabású hangversenyt rendezett a városháza dísztermében a sanatoriumi egyesület javára.

Baján a főgimnázium tanári kara az ifjuság érdeklődésének felkeltésére és okulására a nagyközönség részvételével szegénysorsú tüdőbetegek sanatoriuma javára iskolai ünnepélyt rendezett.

Beregszászon Gyöngyösi László dr., az ottani főgimnázium tanára belépti díj mellett felolvasást tartott.

Besztercebányán a kir. kath. főgimnázium

* * *

A verseny véget ért. Az első díjat, egy csinos bronz szobrot a sárgainges nyerte el.

A közönség szerteoszlat a szigeten. Megteltek az árnyas utak és a vendéglők asztalai. Zoltánék a hajó indulásig sétáltak. A hosszúság csendet Ilonka törte meg.

— Tudja mi újság Zoltán? Holnapután Siófokra megyek rokonaimhoz.

— És meddig, hány napig marad ott?

— Össze! Így kötötte ki nagyéném.

— Össze? Multkor pedig ez utazásról mit sem szólván, a nyári meleg napok mikénti együttes eltöltését terveztük és állapotítottuk meg.

— Terveink így megváltoztak. Nem tehettek róla.

Rézeyt e tudósítás fájdalmasan érintette, célszerűbbnek tartotta e fonalat megszakítva, másra terelni a beszédet.

Közönséges dolgokról, időjárásról, mások bajai s örömeiről folyt a társalgás, mind olyanokról, melyek máskor sohasem képezték beszélgetésük tárgyát.

A hajó végre elindult s hazatért.

Alkonyodott már s a nap utolsó vörös sugarai besűrűdtek a függönyökön át, bíborfényt árasztva a szobában.

Ilonka tudta Zoltán különös hangulatának okát, szerette őt és nem tudta tovább kizozni.

január 21-én az intézet rajztermében az egyesület javára egy rendkívül sikerült matiné rendezett, mely tiszta bevételként 159 korona 16 fillért jövedelmezett. Jelen voltak: **Radnai** Farkas dr. besztercebányai egyházmegyei püspök, **Károly** Lajos Zólyomvármegye főispánja, **Répa**si Máttyás dr. alispán, **Csesznák** Gyula kir. tanácsos, polgármester, a káptalan tagjai, a tanítézetek fejei, a tanítézet összes tanárai és díszes hölgyközönség.

Nagybecskereken a közösi főgimnázium a szegénysorsú tüdőbetegek sanatoriuma javára február 18-án az intézet tornacsarnokában hangversenyt tartott.

Pancsován az állami főgimnázium tanulóifuságának »Deák Ferenc önképzőköre« a »Trombita-szálló« nagytermében hangversenynek egybekötött táncmulatságot rendezett a sanatorium javára.

Szabadkán a városi magyar főgimnázium február 2-án délután 5 órakor az intézet tornacsarnokában felértesben a sanatorium-egyesület javára jótékonycélú iskolai ünnepélyt rendezett.

Szegeden a kegyesrendiek vezetése alatt álló városi főgimnázium január 14-én az intézet dísztermében sikerült ünnepélyt rendezett. A dísztermet nagyszámú előkelő közönség töltötte be, melynek sorában megjelent **Platz** Bonifác dr., a szegedi tankertület kir. főigazgatója is.

Zentán a főgimnázium tornacsarnokában február hó 2-án egy anyagiilag, mint érkölesileg fényesen sikerült hangverseny folyt le. A hangversenyről az egyik zentai lap ezeket írta:

»Ezen hangverseny sikere bizonyára buzdítólag fog hatni a gimnázium vezetőségére, hogy hasonló irányú hangversenyek minél többször fogjanak a közönséget szórakoztatni.«

Selmecebánya. Városunkban április hó 8-án délután 3 órakor a városháza tanácstermében **Verner** László elnök helyettes, központi kiküldött jelenlétében lesz az alakuló gyűlés megtartva.

Tudjuk, hogy városunk nemeslelkű közönsége az egyesület ügyét az eddigi belépései által melegen támogatja, azért hisszük és reméljük, hogy az alakuló gyűlésre tömeges megjelenésével az egyesület nemes irányu célját elősegíteni fogja.

De mégis kérjük az egyházi, orvosi, tanári és tanítói kart, a főiskolai ifuságot, az állami és városi tisztviselői kart, valamint a kereskedői és iparos köröket és azokat is, akik még nem tagjai az egyesületnek, kegyeskedjenek az alakuló gyűlést megjelenésükkel megtisztelni.

Zongorához ült s csendesen kezdve, érzéssel játszotta el a közös nótájukat.

A szobában teljes félhomály lett azalatt. Ilonka Zoltánhoz fordulva kérdezte:

— Zoltán! Kádárék meghívtak minket hat nap mulva tartandó estélyükre s általunk magát is. Eljön-e?

— Hat nap mulva? Hiszen akkor Ilonka már Siófokon lesz.

— Ejnye Zoltán! Hát ilyen könnyen ül fel maga az embernek. Meghívott ugyan a nagy-néném, de eszem ágában sincs elmenni.

— Tehát itt marad Ilonka? Miért kintott hát így meg?

— Megbunttettem, mert a majálison, amikor eltűnt, magával vitte a legyezőmet és én kénytelen valék azt nélkülözve, a nagy hőséget tűrni.

— Bocssáson meg, de . . .

— Semmi »de«. Tudom miért volt az egész szentimentálisodás. Semmi komoly oka nem volt rá s legyen vége a rossz kedvnek. Ugy-e vége lesz? Itt a békítő kezem.

Zoltán arca a boldogságtól sugárzott, minden nehezeltést elfeledve, a nyujtott kezét megcsókolta, Ilonka arca felé hajolt, rózsás ajkára forró csókot nyomott . . . Az első édes csókot. Kibékültek.

Egyesületi taggyűléssel ez idő szerint **Urban** Gizella van megbizva, ugyanó egyszer s mindenkorra szóló legeskeélyebb adományt is elfogad és az egyesület által kiállított elismervénnyel nyugtázta.

KÜLÖNFÉLÉK.

Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, hogy az előfizetés megújítása iránt intézkedni sziveskedjenek. Együttal kérjük azokat is, akik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, miszerint a hátrálékot beküldeni sziveskedjenek, hogy a kiadóhivatalnak is módjában legyen kötelezettségeinek eleget tenni.

Templomszentelés. Folyó hó 25-én gyümölcsölt boldogasszony napján szentelte fel **Podhraggyai** Pál prépost-plébános fényes segédlettel városunk legszebb templomát a szt. Katalin templomot. 1904. év Szilveszter éjjelén rántotta le a vihar a templom értékes pléhfedelt. A vízszonyok miatt soká vajúdott a helyreállítás. A külső munkán kívül a belső berendezés új padlóval, egy új festett ablakkal, teljes kiféttéssel és új művész padzattal gazdagodott. A város mint pátrónus, az esztergomi káptalan bőkezűsége, magánadományok, a dohánnyágyári munkások, de különösen a Szent Katalin-Egyesület adományával lehetővé lett, hogy a templom mai pompájában ragyogjon. A megható ünnepségben öríási számban vett részt közönségünk. A városi tisztikar **Szabonyi** József kir. tanács, polgármester, a kir. kamara **Bárdossy** Antal főbányatanácsos vezetése alatt, a rom. kathy. négyelet teljes számban, a hívek több ezerthi sokasága zsufolásig töltötte meg a szent helyet. A nagy ünnepen Podhraggyai Pál prépost-plébános magyar és tól nyelven mondott tartalmas és szép egyházi szónoklatot. Az egyházi zene pedig **Cziczka** Sándor jeles karnagy vezetése alatt egy gyönyörű misét adott elő. Szivból kívánjuk, hogy a templom stilszerű helyreállításával mielőbb teljessé válják e becses és régi kincstör dicsőségé.

— **A 48-as honvéd halála.** Egygyel ismét megkevesebbedett szabadsághőseink kis csoportja. Felsőőrán ugyanis ellunytt **Szmitka** József igazolt honvédunk, akiről kevesen tudják azt, hogy a szabadságharc lezajlása után hosszabb időn át fogságot szenvedett. A derék honvédnek az volt a büne, hogy a szelaknai csatát megelőzőleg őrt állva egy előtte elsurrant alakot, aki a »megállj«-szóra futni kezdett, lelőtte. A halottnak osztrák tisztelet ismertek fel honvédeink. A világoi fegyvertelét után az a hírhedt spieeli, aki Selmecebányán anyai hazafit juttatott börtönbe, kinyomozta Szmitkát is és átadta az abszolutizmus közegeinek, aki vasra verette a honvédet s Pozsonyba szállíttatta, ahol még nehezebb vasat kapott s hosszantartó rabságából kegyelem útján menekült meg. Az agg honvédnek szép temetést rendezett mult vasárnap a kegyelet. A rómaiak nagy számban jelentek meg. Selmecebányások is többen voltak ott s **Vörös** Ferenc tb. főjegyző kivittette a 48—49-es honvédek gyászlobogóját s a sirnál meglátogató szavakban bucsuztatta el a szabadságharcost. Meghatva e résztvételtől, hálás szavakban mondott köszönetet az ellunytnak idősebb fia azért a megüsteltetésért, melyben az ő atyját, az egyszerű munkást, hazafini érdemeiért a közönség részesítette. A kegyeletos érzés szülte szép beszédet nagy figyelemmel hallgatta a közönség, melynek körében ismételtelen lehetett azt a nyilatkozatot hallani, hogy ilyen szép temetést már rég nem láttak kis városrészükben.

— **Vitális István dr. előadása.** A selmecebányai gyógyászati és természetudományi egyeletnek március 31-iki ülésén **Vitális** István dr. lic. tanár, a jeles tudós rendkívül érdekes előadást

2 éve hallgatta a főiskolát, mégis csak ezen az egy gyűlésen vett mindezeidre részt, illetve foglalkozott az ifjúság érdekével, s felszólalása koránt sem az ifjúság iránti szeretetének, vagy érdeklődésének volt köszönhető, hanem annak, hogy ön Malmossi Mihály dr. ur bányahatósági segélydját feltette.

Bizony én nem voltam ott ezen a nevezetes gyűlésen, amely ön szerint kriteriumát képezi az ifjúsági ügyekkel való törődésnek. Nem voltam ott pedig azért, mert közmert tapasztalati tény, hogy az ilyen népgyűlés féltén hozott határozatok érvényre sohasem emelhetők, s nézetem az ilyenekről, hogy kár az időért, amit esetleg ott töltök.

Most jut eszembe, hogy tévesen írtam az előbb, hogy ön eddigi Selmecebányán való tartózkodása óta csak azon az egy ifjúsági gyűlésen vett részt. Tudomásomra jutott, hogy részt vett még egyen. A múlt hó 27-ikén! Itt azonban sajnos megint félreértették önt, és mint hallom csaknem kiteséskellék.

Fájdalmasan jajong Malmossi dr. ur, hogy én kétségbe vonom az ő hazafiságát. Hogy honnan olvasta ezt ki a mult cikkemől azt nem tudom. De hát legyen! Tudja Doktor ur a hazafiságot soha senkinek sem szoktam érteni. Azon egyszerű okból, hogy a hazafiság nagyon elasztikus fogalom. Krisztófi belügynök ur is hazafias sokak és a saját szemében! Ön is! Legyen mindenkinek az ő hite szerint.

Azt mondja továbbá Malmossi dr. ur, hogy én nagyon rossz ember vagyok, mert mindenkit csak meggyanusítok. Meggyanusítom a város érdemes tisztárait, az ifjúság boldogemlékezetű vezetőségét és őt, azaz pardon «minket». Hogy mindenki gyanus előttem, még talán magam is.

Lássá Malmossi dr. ur különös is ez a világ! Az én gyanúsításaimat elhisi, az igazságot pedig amit Maga hirdert nem. Itt valószínűleg tévedés van a dologban. Még pedig úgy látszik a Maga részéről. Szótárában fel van cserélve ez a két szó: «gyanusítás» és «igazság mondás». Ez az oka azután, hogy ámbár Maga csak az igazságot hirdeti, nem gyanusít, s még sem hisznek el Magának semmit.

Azután van még egy nagy hibája, hogy nagyon rossz az igazságok kimondásánál a logikája. Így pl. azt mondja, hogy az önérdék a fő, mert aki önérdéke iránt közönyös, az a közérdeket nem viselheti a szívén. E szerint tehát mondjuk. X. J. kiesapott és eladósodott főhadnagyt éppen azért mert el van adósodva főispánságot vállal, tehát önérdéke nem közönyös előtte. Az ön logikája szerint ez az ex főhadnagyt mert főispánságot vállalt anyagi helyzetének javítása céljából, a közérdeket okvetlenül ezen nemes tette által szívén viseli. Mit gondol nem neveltséges ez?!

De menjünk tovább! Malmossi dr. ur, miután logikáját oly fényesen csillagotlatta, felül ismét kedvenc vesszőparipájára s azt igyekszik bizonyítani, hogy igenis szükség volt arra a szerencsétlen cikkre, amelyben csillapította az ifjúságot s végeredményben kimondja, ha nem is direkté, hanem a sorok között, hogy éppen az ő cikkének köszönhető az ifjúság március 15-iki csendes visekedése.

Cikkének ezzel a részével már a multkor foglalkoztam. Csak még azt jegyzem meg, hogy boldogok akik hisznek.

Tehetetlen dühében, hogy érvekkel nem tud küzdeni, jóllehet elítéli, hogy én nem vagyok tárgyilagoss, hanem gyanusítok és csak személyeskedem, a főle megszokott logikával sutba dobja nézetét s ő is személyeskedik. Céloz bizonyos megüresedő elnöki székre, amelyre én vágyakozom, s amelyet már jó előre úgy akarok biztosítani magamnak, hogy az ifjúság védőjének tolon fel magam.

Hát én erre a vádra nem válaszlok. Nem pedig azért, mert az én személyemről az ilyen aljas támadás visszapattan maga magától is arra,

aki vádol. Aki csak hibából is ismer engem, ilyent nem tetelez fel rólam. Nem pedig azok után, hogy nekem egy a mult évben májusban, mint ez évben is több ízben felajánlották az elnökséget, biztosítva az egyhangú megválasztást, de amit én köszönettel a megtiszteltetésért, mindannyiszor határozottan visszautasítottam. Tanuim is vannak erre. A társadalomban közéletben álló uri emberek, papok, mérnökök, tanárok s számos főiskolai hallgató. Vádjá tehát tehetetlen dühében született gyanusítás!

A következőkben ismét vádol. Vádol, hogy én nekem nem volt jogom az ifjúság nevében válaszolni a cikkére.

Álljon itt a következő kis nyilatkozat, amit közel 200 főiskolai hallgató írt alá:

Alulírottak kijelentjük, hogy dr. Malmossi Mihálynak a Selmecebányai Híradó március 11-iki számában a főiskolai ifjúsághoz intézett felhívását, mint szűnségtelent s az ifjúságot sértőt visszautasítjuk s helyesnek tartjuk Aliquander Ödönnek ugyancsak a Selmecebányai Híradó március 18-iki számában a fentnevezett cikkre adott válaszát.

Mint már említettem, közel kétszázan írták alá a főiskola polgárai közül. (A névaláírásokat az érdeklődőknek szívesen megmutatom.) Azt hiszem azt csak elismeri, hogy kétszáz ifjú csaknem kétharmada a főiskolai hallgatóknak. Tekintve pedig azt, hogy körülbelül 50–60 ember nem tördök egyáltalában semmiféle ifjúsági dolgokkal, továbbá, hogy sokan betegek, távolvannak, no meg 20–30-an akadnak ellenségeim is s más efféle, marad megcáfolatlanul, hogy *jogosan irhattam és írtam a főiskolai ifjúság nevében s jogosan utasítottam vissza Malmossi dr. ur az ifjúságot sértő, érthetetlen cikkre.*

Még cikkem modoráról! Hát bizony én csak úgy irhattam, ahogy tudok. Hogy nem volt és nincs velem e tekintetben megelégedve, arról igazán nem tehetek. Higgye el, igyekeztem én is, hogy ne legyek gyunos, csipős, de tudja, ha olyasfélét olvas az ember, amilyeneket Malmossi dr. ur írt, Juvénállal kell tartanom, hogy Difficile est satiram non scribere.

Hát jó! A stílus-modorom nem tetszik. Talán a Tóth Béláé, a híros «Esti levelek» írójéé fog tetszeni? Rekapitulálom a mondottakat az ő modorában s az ő szavaival, öné nézve tanulságokba foglalva mindazt amit írtam. Ime:

1. Spiele nicht mit Schiessgewehren.
2. Vannak emberek, akik jóllehet nem olyan «érettek politikailag» mint Ön, még sem tudják méltányolni az ifjúság iránti nemes önzetlenségét.
3. Változtassa meg a logikáját.
4. A személyeskedésről írt sorait illetőleg: ne igyék bort, ha vizet prédikál.
5. Addig míg meg nem koronáztatja magát, ha jól tudom 4–5 hive által, ne használjon «pluralis majestatisust», mert ehhez csak a királyoknak van joguk.
6. Alázzolgya.

Alliquander Ödön.

NYILT-TÉR.

E rovat alatt közlétekrét nem felelős a szerk.

Nagyon alkalmas utazóeszköz. — Nékülözhetetlen rövid használatú után.
Fertőtlenítő hatásos által megvizsgálva.

Attest Bécs, 1887. július 3.

Kalodont
nékülözhetetlen
fog-crème.

A fogak tisztán tartásához fogviz nem elegendő. — Eltávolítja a foglús körül akaratlanul képződő ártalmas anyag, csökkenti mechanikailag tisztítással egyesített egy fertőtlenítő és antiseptikus hatással bíró fog-Crém-mel elérhető. A „KALODONT”-násználata az összes kultúrállomokban a leghatásosabbnak bebizonyult.

SELMEC- ÉS BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS HIVATALOS KÖZLEMENYEI.

1795/rkp. 1906.

Hirdetmény.

Figyelmeztetem a házulajdonosokat, hogy a tűzrendészeti szabályrendeleték szerint április hó 1-16-i november hó 15-ig a házak padlásán, lehetőleg a kémény közelében két hektoliter tartalmu hordót vagy kádát vízzel töltsen és ugyan-csak ezen edénynél legalább egy tüzoltót kannát elhelyezni és a földszintes házakat legalább egy létrával az emeletes házakat pedig három darab horgos tetőlétrával ellátni kötelesek; — azon házakban pedig, melyekben nagyobb tűzhelyek (lakatcs, kovács stb.) vagy tűzveszélyes műhelyek (asztalos stb.) vannak, a fentieknek kívül még a műhelyben is kéznél tartandó egy házi feoskendő, melynek tartási kötelezettsége a műhely (tűzhely) tulajdonosát terheli.

Ezen rendelkezések betartása helyszíni vizsgálattal lesz ellenőrizve és a mulasztó házulajdonosok annyiszor, mennyiszor 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel lesznek büntetve.

Selmecebánya, 1906. március 27-én.

Horváth Kálmán,
rendőrőrkapitány.

1795/rkp. 1906.

Hirdetmény.

Az 1894 évi XII. t.-c. és az idevonatkozó földmívelésügyi m. kir. miniszteri rendelet alapján felhívom a gyümölcsfa birtokosokat, hogy a kertjeikben és majorjaikban levő gyümölcsfákat és bokrokat a kártékony hernyóktól, illetőleg hernyófészkektől és lepke tojásoktól folyó évi április hó 15-ig tisztítsassák meg; — továbbá figyelmeztetem a közönséget hogy a hasznos madarak pusztítása, fogdosása, fészkeiknek és tojásaiknak elszedése tilos lévén, ennek észlelése nálam feljelentendő.

A ki ezen felhívomnak elegendő nem tesz s illetőleg, a ki a hernyókat stb. a fent jelzett határidőig le nem szedeti, ezen mulasztás az ő költéségére hivatalból lesz pótolva és 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel lesz büntetve; ugyan-csak büntetés éri azokat is, a kik a hasznos madarakat pusztítják, vagy fészkeiket és tojásaikat elszedik.

Selmecebánya, 1906. március 27-én

Horváth Kálmán,
rendőrőrkapitány.

19268. H. M. 14 1906. számhoz

Pályázati hirdetmény.

Reichenbach-Lessonitz Vilmos gróf által rokkant tengerészek segélyezésére létesített alapítványra.

A triesti cs. és kir. tengerész kerületi parancsnokság, pályázatot hirdet a fentnevezett alapítvány jövedelméből 1906. évi január hó 1-16-i számítandólag adományozandó egy évi 100 K. segélydíj élvezetével járó alapítványi helyre.

Ezen alapítványra első sorban az 1864-ik évi május 9-iki helgolandi tengeri ütközetben rokkanttá váltak, valamint az ugyanezen alkalommal elesettek özvegyei és árvai, — ilyenek hiányában valamely későbbi tengeri ütközetben rokkanttá váltak, illetőleg elesettek özvegyei és árvai bírnak igényelni.

Felhívtnak tehát az igényjogosultak, hogy a szükséges igazoló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványaikat *folyó évi április hó 9-éig* a triesti cs. és kir. tengerész kerületi parancsnokságnál nyújtsák be.

A folyamodó szegénységi, vagy helyhatósági bizonyítvánnyal tartozik igazolni, hogy vagyontalan szegény és segélyre szorult.

Selmecebánya, 1906. március 23-án

Arthold Géza,
h. polgármester.

HIRDETÉSEK.

Husvétii tojások

nagy választékban
és jutányos árban

Borhegyi István

cukrásznál.

Kolbász!

Debreceni kolbász azonnal ehető vagy főzni való 1-4. párkolt bőr szalonnák elsősorú zsirnak 152, sós fehér vastag 148, vékony 148, füstölt vastag 156, vékony 156, debreceni paprikás szalonna 192, pácolt foglajgymás paprikás szalonna 200, pácolt bősös sonka, karmónádi, oldalsó —, pácolt sovány szalonna nélküli sonka, karmónádi, oldalsó 160 fillér. A fenti árak szállítólétele és csomagolása ingyen. Elsőrendű házi zsír 164. Hozzá szelencék: 5 kgros 120, 10 kgros 150, 25 kgros 300. Tormás virsli párja 10 f, 50 pár vételnél 8 f Szalvaládé drjja 10 f, 50 pár vételnél 8 f. Az árak fillérekben értenek. Áruiim ársai, melyek gyakran változó, e helyen minden számban „Kolbász” cím alatt találhatók.

Szállítja: BALSZAR KIVITELI ÜZLETE
NYIREGYHÁZA.

Kiadó lakás!

A Deák Ferenc-utcában egy második emeleti **NAGYOBB LAKÁS** május hó 1-től kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

1906. évi 543. tkv. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A selmecebányai kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Longauer Kálmán és társainak kérelmére a selmecebányai királyi járásbíróóság területén lévő, dr. Longauer Kálmán, Longauer Kornélia, Longauer Mária, Longauer Augustus és kk. Longauer Béla tulajdonúul bejegyzett, a selmecebányai 294. sz. tjkv-ben a + 333. hrsz. 84/II. népössz. sz. polgári ház és kertre a Felső rózsza-utcában a C. 19. sz. a. szolgalmat fenntartása nélkül ezenel utóajánlat szerint 3311 koronában megállapított kiállítási árban az önkéntes árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1906. évi május hó 4-ik napján d. e. 10 órakor ezen kir. járásbíróóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazsü. minisz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Selmecebányán, 1906. évi március hó 18-án.

Liha Antal,
kir. jbró.

FIGYELEM!

Megbízható legjobb minőségű hirneves
valódi szepesség!

LENVÁSZON ÉS
DAMASZTÁRU

minden nagyobb üzletben kapható.

A késmárki gyár bejegyzett védjegye:

Késmárki
gyártmány
csak az.mely ezen
védjeggyel
van ellátva!

Hazai ipar!

ÉRTESITEM

lisztelettel, hogy a tavaszi évadra a legújabb **női divat-szövetek** dús választékban már megérkeztek. Ugyisintén

kemény és puha férfikalapok is,

melyeket ezental állandón raktáron tartok.

Női uapernyők és esernyők.

Saját varrodám speciálitása:

mindennemű sport, vadász és turista-ing, azokból
férfi nappali és éjféli ingek, lábravalók, harisnyák, nyakkenedők, illatszerek s minden az irtidvialszakmába vágó cikk.

Kelengye készítése. Vásznonemű, rövid- és bőrszár. Temetése rendezése.

Mély tisztelettel

Sümegh János.

A tulipán-kert jelvényei

itt kaphatók

db.-ként 1 és 2 koronáért.

Üveg és porcellán üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudására hozni, miszerint a Deák Ferenc-utca 251. sz. Weiner Lipót-féle házban 9 év óta fennálló vasáru üzletemet

üveg- és porcellán-áruval

bővítettem ki.

Raktáron tartok: legfinomabb porcellán evő, tea és kávé készleteket, továbbá üveg, tükör és lámpa árut.

Legnagyobb súlyt fekteltem

hazai iparcikkre

terjesztésére és eladására.

Elvállalok mindennemű tükör és üveg munkát, továbbá mindennemű képeretek elkészítését, mely munkákat esetleg házban is készíttetem.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását ezen új vállalatomhoz kérve, a legjobb és legelőzékenyebb kiszolgálást biztosítva, maradok

tisztelettel

Bock Márk

vas és üveg kereskedő.

Hirdetés.

Friss salátát, spinórá, Hagymát, reket, bonyonyát, Narancsot és citromot, Fügét és más jó dolgot Ki ne venne tavaszkor, A közeig hűsvétkor? Pedig mindez kapható Minddel, mi hozzávaló, Pompás hallal s egyébbel Cukor és más eikével, Persze csak K. I. P. I. N. boltjában, Mely van a Schuszer házban. Ott a Deák-utcában.

Csemege s fűszerüzletemet

jutányos árainnal fogva is ajánlom a n. é. közönség becses figyelmébe és mely tisztelettel kérem pártfogását, amelyet hogy kiérdemelhessek, legfőbb törekvésem leszen.

Külföldi tisztelettel

KLEIN JAKAB.

Fényképezési gépek és kellékek

első és mindig friss minőségben (hitelképes egyéneknek részletfizetésre is.)

Kaphatók: Joerges Ágost özv. és fánál Terasszon.

Birtokeladás.

Szentantál községben fekvő Petyók-féle két lakóház, — melyeknek nagyobbika üzlethelyiséggel bir — melléképületek, kert, csűr, 15 katasztrális hold 566 □ szántóföld és rét, 8 katasztrális hold 35 □ erdő és legelő

szabad kézből eladó esetleg bérbeadó

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos

Hering Samuné, lakik Sumjácon, u. p. Vereskő, Gömörmege.

Nyavalyatörés!

Ki nyavalyatörés, görcs és más ideges állapotban szenved, kérjen iratot, ingyen és bérmentve kaphato a szabad. hatyú gyógyszerát által Majna, Frankfurt.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

(ASSICURAZIONI GENERALI)

BUDAPEST, V., Dorottya-utca 10. szám.

A „Közgazdaság” rovatban közöljük ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk

mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, aki e célból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betöréses-lopás- és harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég- és viszontbiztosító r.-t., valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset elleni biztosító társaság” számára.

A selmecebányai ügynökség.

Welward Jakab, Wagner Lajos.